

[Korsgaard.]

Udtalelse fra den nuværende højtærede Finansminister om dette Emne, tillader jeg mig herved at opfordre Ministeren til at fremkomme med en Udtalelse derom, idet jeg understreger, som jeg har gjort ved anden Lejlighed, at jeg nærer ingen Tvivl om, at den Dag nok skal komme, da en Udgiftspost, eventuelt en Indtægtspost, af denne Art maa fjernes fra Finanslovens Driftsbudget.

Jeg gaar derefter over til et Par Samraad under den højtærede Undervisningsministers Budget. Jeg skal først omtale et Samraade vedrørende Undervisningen ved Kunstakademiet, Statens Indkøb af Kunst og Udstillinger. Jeg skal kun sige ganske faa Ord herom. Mit Partis i disse Forhold særlig interesserede Medlemmer er af den Mening, at en tidligere Kommissionsbetænkning med Hensyn til Undervisningen paa Kunstakademiet ikke bliver udført i den Aand, hvori den burde udføres. Vi er ogsaa i mit Parti nogenlunde enige om, at Statens Indkøb af Kunst vist ikke foregaar efter de, om jeg saa maa sige, gode konservative Linier, som de burde. Jeg benytter altsaa Lejligheden til at give den højtærede Undervisningsminister Anledning til at udtale sig om Sagen.

Jeg vender mig derefter til det tredie Samraad paa den højtærede Undervisningsministers Budget, nemlig Samraadet vedrørende Ledelsen af Dobbeltscenen. Dette Samraad staar for saa vidt fuldt og helt for min personlige Regning, og jeg vil derfor gerne have Lov til at fremsætte en nogenlunde fyldig Begrundelse for, at Samraadet er rejst. Ingen vil kunne være i Tvivl om, at der har staaet megen Uro om det kongelige Teater, lige siden man fik den, jeg kunde fristes til at sige: ulyksalige Lov om Dobbeltscenen. Baggrunden for Lovforslaget om Dobbeltscenen var jo, at man, i hvert Fald papirmæssigt, vilde begrænse Statens Tilskud til det kongelige Teater til det første Aar 850 000 Kr. og senere 750 000 Kr., medens det vistnok sidste Aar har været omkring 1½ Mill. Kr. og i indeværende Aar vel sagtens vil komme til at ligge et Sted mellem 1½ og 2 Mill. Kr., formentlig nærmere ved de 2 end ved de 1½ Mill. Kr.

Men det, der gjorde det muligt at fremsætte et Lovforslag om Dobbeltscenen, var fornuftigvis det, at der var blevet bygget en Scene til, og jeg maa altsaa vende tilbage til Forslaget herom. Jeg vil da gerne, saa stærkt som det er mig muligt, understrege, at det økonomisk Grundlag for, at man vedtog, at der skulde bygges endnu en Scene,

var, at Underskuddet derved skulde kunne nedbringes med 700 000—800 000 Kr., og det af den simple Grund, at man mente, at man ved at have to Scener kunde forøge Indtægterne ganske overordentligt, medens Udgifterne i alt væsentligt vilde forblive uforandrede. Dette er den økonomiske Baggrund for Statens Bevilling af det, som jeg altsaa maa kalde Dobbeltscenen. Hvem har nu Ansvar — det Spørgsmaal synes jeg, man maa have Lov til at stille — med Hensyn til Rigtigheden af det Budget, som blev forelagt for de to Rigsdagsudvalg, der behandlede Radiofonibygningen? Jeg var selv Medlem af et af Udvalgene, det, der i særlig Grad havde med det kongelige Teaters Forhold at gøre, og mener derfor at have haft Lejlighed til at følge Sagen nogenlunde nøje. Efter Budgettets Fremsættelse maate man dog formentlig kunne gaa ud fra, at den daværende Ledelse af det kongelige Teater gik ind for dette Budget. Jeg har ganske vist ikke direkte stillet et Spørgsmaal i saa Henseende, og Udtalelser, fremsat af daværende Direktør for Teatret, Hr. Norrie, kunde tyde paa, at han ikke var gaaet ind for Budgettet. Jeg maa, hvis dette er rigtigt, beklage, at man da ikke i sin Tid fik det at vide. Men i hvert Fald maa det da være hævet over enhver Tvivl, at Undervisningsministeriet som saadant gik ind for, at naar vi fik Dobbeltscenen, skulde man kunne nøjes med, som det den Gang lød efter Budgettet, et Underskud paa 850 000 Kr. Med dette som Baggrund kan jeg ikke nægte, at det forbauser mig ikke saa lidt, naar man snart sagt overalt, hvor man diskuterer dette Forhold, mener, at det maatte være en ganske overordentlig egnet Mand, som skulde kunne gennemføre det Budget, der danner Baggrunden for den saakaldte Dobbeltscenelov. Jeg forstaar slet ikke denne Betragtning. Forskellen mellem de 850 000 Kr. og de 750 000 Kr., og det er den eneste Forandring økonomisk set, er jo ikke saa uhyre, at man deraf skulde slutte, at det skulde være en hel Napoleon, der skulde til for at løse Opgaven. Jeg, som var med til at bevilge Dobbeltscenen, troede og vil længst muligt blive ved at tro paa, at det Budget, som leveredes fra Undervisningsministeriet som Grundlag for den Bevilling, der den Gang blev givet, var et solidt og nøgternt Budget. Ansvar falder, det vil jeg her slaa fast, i afgørende Grad paa Undervisningsministeriet, hvis det Budget, det leverede, ikke skulde kunne holde med en normal Ledelse. Altsaa, Kunststykket at holde et med fornøden Objektivitet lagt Budget skulde ikke være større, end at